

lednu 1921, ačkoliv stěžovatel prodával po celou dobu pečivo z domácí mouky za tytéž ceny. Mylnost hmotněprávních vývodů stížnosti plyne z toho, co bylo uvedeno v prvním odstavci a ohledně bezvýznamnosti cen, stanovených později výhradně pro pečivo z cizozemské mouky, v druhém odstavci. Jen pro stupeň trestnosti, nikoliv pro posouzení trestné povahy pletich má význam otázka, zda bylo obchodováno v rozsahu značném, větším, či menším. Stačí, což prvá stolice zjistila, že pletichy mohly účinkovati, ba skutečně účinkovaly ve směru vzestupném na cenu onoho, třeba nepatrného, množství zboží, jež stěžovatelova činnost zasáhla. Nezáleží na tom, zda zjištěná činnost stěžovatelova mohla zvyšovati cenu mouky, ač k této způsobilosti — aspoň co do mouky, již se obchodovalo pokoutně — poukazuje sesílení pokoutní poptávky, jaká patrně nastala mezi dosti značnými nákupy stěžovatele, jenž v krátkých dobách od 12. do 19. července 1920 a od 17. do 29. ledna 1921 opatřil si pod rukou skoro 50 q mouky. Zřejmě nesprávným je konečně náhled stížnosti, že v roce 1920 bylo bílé pečivo výrobkem přepychovým. Nelze otázku, zda je výrobek předmětem potřeby, či předmětem přepychovým, posuzovati dle toho, zda je výroba dovolena, či zakázána, nýbrž jen dle toho, zda ukáží se výrobkem potřeba, či vyhoví-li pouhé libůstce, takže předměty přepychovými jsou jen věci, sloužící zvláště zjemnělému způsobu života, po nichž tedy není poptávky v širších kruzích obyvatelstva, jimž ostatně takové výrobky jsou zpravidla nedosažitelný již pro své vysoké ceny.

Čís. 1353.

Nejde o rušení míru domovního, byl-li úmysl, předpokládaný §em 83 tr. zák., zjištěn pouze u jedné z více vtrhnuvších osob.

O několika sebraných lidech lze mluvit jen tehdy, jsou-li tu aspoň tři pachatelé.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1923, Kr I 1057/22).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného Josefa N-a do rozsudku zemského trestního soudu v Praze ze dne 21. července 1922, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným zločinem dle §u 83 tr. zák., zrušil však dle §u 290 tr. ř. sám od sebe napadený rozsudek a sprostil dle §u 259 čís. 3 tr. ř. obžalovaného z obžaloby pro zločin podle §u 83 tr. zák., spáchaný prý tím, že dne 1. února 1922 v P. opomenuv vrchnost, s několika lidmi sebranými násilným vpádem vtrhl do příbytku manželů Adolfa a Barbory B-ových a tam vykonal násilí na osobě Barbory B-ové a na jmění těchto manželů — a uvedl v tomto směru v

d ů v o d e c h :

Nejvyšší soud jako zrušovací soud přezkoumává rozsudek, shledal, že v neprospěch obžalovaného bylo nesprávně použito zákona při výkladu pojmu několika sebraných lidí, který náleží ke skutkové podstatě

§u 83 tr. zák. Skutková podstata zločinu rušení míru domovního, jímž byl stěžovatel uznán vinným, předpokládá dle §u 83 tr. zák. mezi jiným, že do cizího domu nebo příbytku vrthl buď jednotlivý pachatel se zbraní nebo vrthlo několik sebraných lidí, třeba neozbrojených. Jen druhá eventualita přichází v tomto případě v úvahu. O několika sebraných lidech lze však mluvit jen tehdy, jsou-li tu alespoň pachatelé tři, jednající s úmyslem (vědomím) §u 83 tr. zák. Neboť jen za předpokladu, že činnost každé z několika osob zároveň činných nese se za protizákonným účelem u vědomí jeho bezprávnosti, může ten který pachatel počítati s tím, že mu budou ostatní nápomocni v bezprávném jeho jednání; jen za tohoto předpokladu utvrzuje každého jednotlivce přítomnost a spolučinnost ostatních ve zločinném jeho úmyslu, jakož i v jeho provádění; jen za tohoto předpokladu je zde onen vyšší stupeň nebezpečí pro mír domovní, jenž je příčinou zločinné povahy vtrhnutí do cizího domu (příbytku) a jež zákon vytkl požadavkem buď ozbrojenosti jednotlivého pachatele nebo většího počtu neozbrojených pachatelů. Nalézací soud uznává však jediného stěžovatele vinným zločinem §u 83 tr. zák. a to patrně jako původce vtrhnutí. Spoluobžalované Š-a, L-a a K-a, zjednané stěžovatelem dle rozhodovacích důvodů prvního soudu k svépomocnému vystěhování manželů B-ových, sprostuje nalézací soud z obžaloby pro týž zločin z důvodu, že nemohli tušiti, že konají něco nezákonného, nevědouce, za jakým účelem se vystěhování děje, a jaký je poměr mezi stěžovatelem a B-em, tedy z důvodu nedostaku zlého úmyslu §u 83 tr. zák. Se zlým úmyslem i vědomím bezprávnosti jednal tudíž dle zjištění nalézacího soudu jediný stěžovatel. Není tu skutkové známky několika sebraných lidí a skutková podstata zločinu §u 83 tr. zák. není zjištěným dějem naplněna. Odsuzující výrok prvního soudu spočívá na nesprávném použití zákona a je zmatečným dle č. 9 písm. a) §u 281 tr. ř. K této zmatečnosti bylo podle §u 290 tr. ř. přihlížeti z mocí úřední, a jelikož ani skutková zjištění nalézacího soudu, ani skutkový podklad obžaloby nepoukazují k jinému trestnému činu, jež je stíhati z povinnosti úřadu, uznati, jak ve výroku uvedeno.

Čís. 1354.

Předražování (zákon ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.)

Úřední (přejímací) ceny obilí. Jest je v zásadě vzíti za základ i při výměně obilí za uhlí.

(Rozh. ze dne 15. listopadu 1923, Kr II 494/22).

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmatečnou stížnost obžalovaného do rozsudku lichevního soudu při krajském soudě ve Znojmě ze dne 23. května 1922, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem podle §u 7 (1.) zákona ze dne 17. října 1919 čís. 568 sb. z. a n. — mimo jiné z těchto

důvodů:

Po stránce hmotněprávní namítá stížnost, že nalézací soud neprávem vzal úředně stanovené ceny obilí za podklad posouzení otázky,